

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 18. julija 2007*

V zadevi C-367/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Hof van Cassatie (Belgija) z odločbo z dne 6. septembra 2005, ki je prispela na Sodišče 29. septembra 2005, v kazenskem postopku zoper

Normo Kraaijenbrink,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J. Klučka, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, J. Makarczyk in L. Bay Larsen (poročevalec), sodnika,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. julija 2006,

* Jezik postopka: nizozemščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za N. Kraaijenbrink M. De Boel, odvetnik,
- za Kraljevino Nizozemsko H. G. Sevenster, zastopnica,
- za Češko republiko T. Boček, zastopnik,
- za Helensko republiko M. Apessos kot tudi S. Trekli in M. Tassopoulou, zastopniki,
- za Kraljevino Španijo M. Muñoz Pérez, zastopnik,
- za Republiko Avstrijo C. Pesendorfer, zastopnica,
- za Republiko Poljsko J. Pietras, zastopnik,
- za Komisijo Evropskih skupnosti W. Bogensberger in R. Troosters, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi
5. decembra 2006

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 54, branega v povezavi s členom 71 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19, v nadaljevanju: KISS), podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki je bil sprožen v Belgiji zoper N. Kraaijenbrink zaradi pranja denarja, pridobljenega s trgovanjem s prepovedanimi drogami.

Pravni okvir

Pravo Skupnosti

- 3 V skladu s členom 1 Protokola, ki vključuje schengenski pravni red v okvir Evropske unije in je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti z Amsterdamsko pogodbo (v nadaljevanju: Protokol), lahko trinajst držav članic Evropske unije, med njimi Kraljevina Belgija in Kraljevina Nizozemska, v pravnem in institucionalnem

okviru Unije ter pogodb EU in ES vzpostavi med seboj okrepljeno sodelovanje na področju, ki spada v uporabo schengenskega pravnega reda, kot je določen v prilogi k temu protokolu.

- 4 Tako kot KISS je del tako določenega schengenskega pravnega reda tudi Sporazum med vladaми držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 13), podpisan v Schengnu 14. junija 1985 (v nadaljevanju: Schengenski sporazum).
- 5 V skladu s členom 2(1), prvi pododstavek, Protokola se od dneva začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, to je od 1. maja 1999, schengenski pravni red začne takoj uporabljati v trinajstih državah članicah iz člena 1 tega protokola.
- 6 Na podlagi drugega stavka člena 2(1), drugi pododstavek, Protokola je Svet Evropske unije 20. maja 1999 sprejel Sklep 1999/436/ES o določitvi pravne podlage za vsako določbo ali sklep, ki sestavlja schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji (UL L 176, str. 17). Iz člena 2 tega sklepa v povezavi z njegovo prilogo A izhaja, da je Svet določil člena 34 EU in 31 EU, in po drugi strani člene 34 EU, 30 EU in 31 EU, ki so del naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, naslovljenega „Določbe o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah“, kot pravno podlago členov od 54 do 58 in 71 KISS.

- 7 Člen 54 KISS, ki je del poglavja 3 z naslovom „Uporaba načela *ne bis in idem*“ naslova III KISS, imenovanega „Policija in varnost“, določa:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

- 8 Člen 58 KISS, ki se nahaja v istem poglavju, določa:

„Zgornje določbe ne izključujejo uporabe širših nacionalnih določb o načelu *Ne bis in idem* glede sodb, izrečenih v tujini.“

- 9 Člen 71 KISS, ki je del 6 z naslovom „Prepovedane droge“ istega naslova III, določa:

„1. Pogodbenice se v zvezi z neposredno in posredno prodajo kakršne koli vrste prepovedanih drog, tudi konoplje, in s posedovanjem takih proizvodov in snovi za prodajo ali izvoz zavezujejo v skladu z obstoječimi konvencijami Združenih narodov [...], da bodo sprejele vse potrebne ukrepe za preprečevanje in kaznovanje nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.“

2. Pogodbenice se zavezujejo z upravnimi in kazenskimi ukrepi preprečevati in kaznovati nezakoniti izvoz prepovedanih drog, tudi konoplje, kakor tudi prodajo, dobavo in izročanje takih proizvodov in snovi [...]

[...]

5. Pogodbenice si po svojih močeh prizadevajo za preprečevanje in boj proti negativnim vplivom zaradi nezakonitega povpraševanja po prepovedanih drogah, tudi po konoplji. Vsaka pogodbenica je odgovorna za ukrepe, ki jih sprejme v ta namen [...]"

- ¹⁰ Iz podatkov glede datuma začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenih v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), izhaja, da je Kraljevina Belgija podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu z določbo člena 35(3)(b) EU.

Mednarodno pravo

- ¹¹ Člen 36 Enotne konvencije o mamilih, podpisane v New Yorku 30. marca 1961 v okviru Združenih narodov (v nadaljevanju: Enotna konvencija), določa:

„1. a) Vsaka podpisnica bo v okviru svojih ustavnih določb sprejela potrebne ukrepe, da bo gojenje, pridelava, proizvodnja, pridobivanje, priprava, posest,

ponujanje, ponujanje naprodaj, razdeljevanje, nakup, prodaja, dostava iz katerega koli naslova, posredovanje, pošiljanje, odprava, prevoz, uvoz in izvoz mamil, ki ni v skladu s to Konvencijo, ali vsako drugo dejanje, ki bi bilo po mnenju omenjene podpisnice v nasprotju z določbami te konvencije, opredeljeno kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno, in da bodo za hujša kazniva dejanja predpisane ustrezne kazni, zlasti zaporne kazni ali druge kazni odvzema prostosti.

b) [...]

2. Skladno z ustavnimi omejitvami pogodbenice, njenim pravnim sistemom in nacionalnim pravom:

- a) i) vsako od navedenih kaznivih dejanj, naštetih v odstavku 1 šteje za ločeno kaznivo dejanje, če je storjeno v različnih državah;
- ii) naklepno sodelovanje pri kateremkoli od teh kaznivih dejanj, združevanje ali dogovor z naklepom za storitev kaznivega dejanja ali za poskus le-tega in namerne finančne operacije v zvezi s kaznivimi dejanji iz tega člena, so kazniva dejanja, skladno s členom 36(1);

[...]“

Nacionalno pravo

12 Člen 65 belgijskega kazenskega zakonika določa:

„Če več kaznivih dejanj temelji na istem ravnanju, ali če več kaznivih dejanj istočasno pred istim sodiščem kaže na zaporeden in trajajoč kazenski naklep, potem se kazen izreče samo v zvezi z najhujšim kaznivim dejanjem.

Kadar sodišče razsodi, da kazniva dejanja, ki so bila obravnavana v predhodni pravnomočni sodbi, in se je drugo ravnanje – če je dejansko dokazano –, ki ga trenutno obravnava, zgodilo pred to sodbo ter skupaj z navedenimi kaznivimi dejanji kaže na zaporeden in trajajoč kazenski naklep, potem se pri določanju kazni, ki jo je treba izreči, upošteva že izrečena kazen. Če je že izrečena kazen primerna kot sankcija za celotno kaznivo ravnanje, sodišče ugotovi krivdo in se v sodbi sklicuje na že izrečeno kazen. Enotna kazen po tem členu ne more preseči najvišje kazni za najhujše kaznivo dejanje.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

13 N. Kraaijenbrink, nizozemski državljanki, je Arrondissementsrechtbank te Middelburg (okrožno sodišče iz Middelburga) 11. decembra 1998 izreklo pogojno obsodbo na šest mesecev zapora zaradi več kaznivih dejanj po členu 416 nizozemskega kazenskega zakonika (Wetboek van Strafrecht), ker je med oktobrom 1994 in majem 1995 na Nizozemskem sprejela in prikrivala premoženjsko korist od trgovanja z drogami.

- 14   Rechtbank van eerste aanleg te Gent (kazensko sodišče iz Genta) je N. Kraaijenbrink 20. aprila 2001 izreklo dveletno zaporno kazen zaradi več kaznivih dejanj po členu 505 belgijskega kazenskega zakonika, ker je v Belgiji zamenjala zneske denarja, ki jih je med novembrom 1994 in februarjem 1996 pridobila z nezakonitim trgovanjem z drogami na Nizozemskem. To obsodbo je s sodbo z dne 15. marca 2005 potrdil kazenski senat Hof van Beroep te Gent (pritožbeno sodišče v Gentu).
- 15   Ti dve belgijski sodišči sta s sklicevanjem na člen 71 KISS ter člen 36(2)(a)(i) in (ii) Enotne konvencije razsodili, da se pritožnica ne more opirati na člen 54 KISS. Menili sta, da je treba kazniva dejanja sprejemanja in prikrivanja premoženjske koristi od trgovanja z drogami, storjena na Nizozemskem, ter kazniva dejanja pranja denarja, pridobljenega s tem trgovanjem, ki so bila storjena v Belgiji, v Belgiji šteti za ločena kazniva dejanja kljub enotnemu naklepu za kazniva dejanja sprejemanja in prikrivanja na Nizozemskem in za kazniva dejanja pranja denarja v Belgiji.
- 16   V pritožbi se je N. Kraaijenbrink med drugim sklicevala na kršitev načela *ne bis in idem* iz člena 54 KISS.
- 17   Hof van Cassatie najprej ugotavlja, da v nasprotju s tem, kar trdi N. Kraaijenbrink, ugotovitev, da za nezakonita ravnanja na Nizozemskem in za kazniva dejanja pranja denarja v Belgiji obstaja „enoten naklep“, ne zahteva nujno tega, da so zneski denarja, ki so bili predmet pranja denarja v Belgiji, denarni zneski, pridobljeni s trgovanjem s prepovedanimi drogami, za katerih sprejemanje in prikrivanje je bila N. Kraaijenbrink že obsojena na Nizozemskem.

- 18 Nasprotno pa iz sodbe z dne 15. marca 2005, ki jo je izdalo Hof van beroep te Gent in zoper katero je bila vložena pritožba, izhaja, da gre v obeh pogodbenicah za različna dejanja, ki kažejo na zaporeden in trajajoč isti kazenski naklep, tako da če bi bila vsa storjena v Belgiji, bi se s pravnega vidika štela kot eno pravno dejanje, ki bi ga bilo treba presojati v skladu s členom 65 belgijskega kazenskega zakonika.
- 19 Hof van Cassatie zato ocenjuje, da se postavi vprašanje, ali je treba pojem „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS razlagati tako, da pokrije različna dejanja, ki so po eni strani hramba denarnih zneskov, ki izvirajo iz trgovanja s prepovedanimi drogami, v državi pogodbenici, in po drugi strani razpečevanje denarja, pridobljenega na enak način, po menjalnicah v drugi državi pogodbenici.
- 20 Hof van Cassatie je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člen 54 [KISS], bran v povezavi s členom 71 iste konvencije, razlagati tako, da kazniva dejanja, ki so v tem, da se na Nizozemskem pridobi, hrani ali posreduje zneske denarja v tuji valuti, ki izvirajo iz trgovanja s prepovedanimi drogami (dejanja, zaradi katerih so se začeli pregoni in je bila izrečena kazen na Nizozemskem zaradi prikrivanja, storjenega s kršitvijo člena 416 kazenskega zakonika), torej dejanja, ki so različna od kaznivih dejanj, ki so v tem, da se po menjalnicah v Belgiji razpečuje denar, pridobljen s trgovanjem s prepovedanimi drogami na Nizozemskem (dejanja, v Belgiji preganjana kot prikrivanje in ostala dejanja, povezana s stvarmi, pridobljenimi s kaznivim dejanjem v skladu s členom 505 kazenskega zakonika), tudi šteti za ‚ista dejanja‘ v smislu prej navedenega člena 54, kadar sodnik ugotovi, da so povezana z enotnim naklepom in torej s pravnega vidika predstavljajo eno samo in isto dejanje?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:

Ali je treba izraz ‚se zaradi istih dejanj ne more preganjati‘ iz člena 54 [KISS] razlagati tako, da izraz ‚ista dejanja‘ zajema tudi različna dejanja, ki so povezana z enotnim naklepom in torej predstavljajo eno samo in isto dejanje, to pomeni, da nobena oseba, obtožena kaznivega dejanja pranja denarja v Belgiji ne more biti več preganjana od trenutka, ko je bila obsojena na Nizozemskem za druga dejanja, storjena z istim naklepom, neodvisno od vseh ostalih dejanj, ki so bila storjena v istem obdobju, ki pa so bila v Belgiji znana ali preganjana šele po dnevu izdaje tuje sodbe, ko zoper njo ni več mogoče vložiti pritožbe ali pa ga je treba razlagati tako, da v takšnem primeru sodišče, ki ugotavlja dejansko stanje, lahko podredno obsodi ta ostala dejanja, upoštevajoč že izrečene kazni, razen če bi šlo, da so ostale kazni enotna kazen za vsa kazniva dejanja in ne da bi izrečene kazni lahko prekoračile maksimalne najstrožje kazni?“

Pristojnost Sodišča

- 21 Iz točke 10 te sodbe izhaja, da je Sodišče pristojno, da odloči o razlagi KISS na podlagi člena 35 ES.
- 22 Glede tega je treba povedati, da se člen 54 KISS uporablja *ratione temporis* za kazenski postopek, kot je ta v zadevi v glavni stvari. Čeprav je namreč res, da KISS takrat, ko je bila N. Kraaijenbrink izrečena prva obsodba na Nizozemskem, v tej državi še ni veljal, pa je veljal v obeh zadevnih državah za presojo pogojev za

uporabo načela *ne bis in idem*, ki ga je uporabil organ za drug postopek, v katerem je bil izdan ta predlog za predhodno odločanje (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2006 v zadevi Van Esbroeck, C-436/04, ZOdl., str. I-2333, točka 24).

Vprašnji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 23 Uvodoma je treba povedati, da okoliščina, na katero se nanaša prvo vprašanje za predhodno odločanje, da je pravna kvalifikacija dejanj, za katera je bila izrečena obsodba v prvi državi članici, drugačna kot pravna kvalifikacija dejanj, zaradi katerih je bil uveden postopek v drugi državi članici, ni upoštevna, saj različna pravna kvalifikacija za ista dejanja v dveh različnih državah pogodbenicah ne more biti ovira za uporabo člena 54 KISS (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi Van Esbroeck, točka 31).
- 24 Iz navedenega izhaja, da se sklicevanja v členu 71 KISS na obstoječe konvencije Združenih narodov ne sme razumeti kot oviro za uporabo načela *ne bis in idem* iz člena 54 KISS (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi Van Esbroeck, točka 40). Iz tega izhaja, da se sklicevanja na obstoječe konvencije Združenih narodov v točki 71 ne sme razumeti kot oviro za uporabo načela *ne bis in idem*, navedenega v členu 54.
- 25 V takih okoliščinah je treba razumeti, da želi predložitveno sodišče s prvim vprašanjem izvedeti, ali je pojem „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS treba razumeti tako, da pokrije različna dejanja, ki so po eni strani hramba denarnih zneskov,

pridobljenih s trgovanjem s prepovedanimi drogami, v državi pogodbenici in po drugi strani razpečevanje tako pridobljenega denarja po menjalnicah v drugi državi pogodbenici, če nacionalni sodni organ, ki odloča o drugem kazenskem postopku, ugotovi, da dejanja povezuje enotni naklep za storitev kaznivega dejanja.

- 26 Za odgovor na to vprašanje je treba opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da je bilo edino upoštevno merilo za uporabo člena 54 KISS merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih konkretnih okoliščin (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi Van Esbroeck, točka 36; sodbo z dne 28. septembra 2006 v zadevi Gasparini in drugi, C-467/04, ZOdl., str. I-9199, točka 54, in sodbo v zadevi Van Straaten, C-150/05, ZOdl., str. I-9327, točka 48).
- 27 Pri določanju, ali obstaja taka celota konkretnih okoliščin, morajo nacionalni pristojni organi določiti, ali obravnavana dejanja pomenijo celoto dejanj, ki so med seboj časovno, prostorsko in glede predmeta neločljivo povezana (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe v zadevi Van Esbroeck, točka 38; v zadevi Gasparini in drugi, točka 56, ter v zadevi Van Straaten, točka 52).
- 28 Iz tega izhaja, da je izhodišče presoje pojma „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS splošno upoštevanje konkretnih kaznivih dejanj, zaradi katerih so se začeli kazenski postopki pred sodišči obeh držav pogodbenic. Tako se člen 54 KISS lahko uporabi le, če organ, pred katerim poteka drugi kazenski postopek, ugotovi, da dejstva tvorijo časovno, prostorsko in glede predmeta neločljivo celoto.

- 29 V nasprotnem primeru, če torej dejstva ne tvorijo take celote, pa zgolj okoliščina, da organ, ki odloča o drugem postopku, ugotovi, da je imel domnevni storilec teh dejanj isti naklep za storitev kaznivega dejanja, ne more zadostovati za zagotovitev obstoja celote konkretnih okoliščin, ki so med seboj neločljivo povezane, in ki izhaja iz pojma „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS.
- 30 Kot je med drugim poudarila Komisija Evropskih skupnosti, subjektivna vez med dejanji, zaradi katerih sta bila sprožena kazenska postopka v dveh različnih državah članicah, ne zagotavlja nujno obstoja objektivne vezi med zadevnimi dejanji, ki bi se zato lahko razlikovala glede časa in prostora ali narave same.
- 31 Natančneje je treba glede položaja, kot je ta v zadevi v glavni stvari, v kateri ni bilo jasno navedeno, da gre za enako finančno korist, pridobljeno s trgovanjem s prepovedanimi drogami, ki deloma ali v celoti izhajajo iz kaznivih dejanj v obeh zadevnih pogodbenicah, povedati, da lahko tak položaj načeloma izhaja iz pojma „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS le, če se lahko vzpostavi vez med denarnimi zneski v obeh postopkih.
- 32 Glede tega morajo pristojni nacionalni organi presoditi, ali je stopnja istovetnosti in povezanosti med vsemi dejanskimi okoliščinami, ki so bile povod za ta kazenska postopka zoper isto osebo v obeh zadevnih državah pogodbenicah taka, da lahko govorimo o „istih dejanjih“ v smislu člena 54 KISS.
- 33 Poleg tega je treba v tej zadevi povedati, da iz člena 58 KISS izhaja, da pogodbenice lahko uporabijo širše nacionalne določbe o načelu *ne bis in idem* glede sodb, izrečenih v tujini.

- 34 Vendar člen 58 KISS državi pogodbenici nikakor ne dopušča, da opusti sojenje o kaznivem dejanju, povezanim s prepovedanimi drogami ob kršitvi svojih obveznosti, ki izhajajo iz člena 71 KISS, branega v povezavi s členom 36 Enotne konvencije, le zaradi tega, ker je bil storilec že obsojen v drugi državi pogodbenici zaradi drugih kaznivih dejanj, pri katerih gre za isti naklep za storitev kaznivega dejanja.
- 35 Te določbe pa nasprotno ne nasprotujejo temu, da v nacionalnem pravu pristojni organi, ki odločajo o drugem postopku, pri določitvi kazni upoštevajo morebitne sankcije, ki so bile že izrečene v prvem postopku.
- 36 Glede na to je torej treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 54 KISS razlagati tako, da:
- je upoštevno merilo za uporabo omenjenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovani interes;
  - se različna dejanja, ki zajemajo med drugim po eni strani hrambo denarnih zneskov, ki izvirajo iz trgovanja s prepovedanimi drogami, v državi pogodbenici in po drugi strani razpečevanje tako pridobljenega denarja po menjalnicah v drugi državi pogodbenici, ne morejo šteti za „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS le zaradi tega, ker pristojni nacionalni organ ugotovi, da ta dejanja povezuje isti naklep za storitev kaznivega dejanja;

- ta nacionalni organ mora presoditi, ali je stopnja istovetnosti in povezanosti med vsemi primerljivimi dejanskimi okoliščinami taka, da je mogoče glede na zgoraj navedeno upoštevno merilo ugotoviti, da gre za „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS.

Drugo vprašanje

- ³⁷ Drugo vprašanje je bilo zastavljeno le pod predpostavko, če bi odgovor na prvo vprašanje potrdil, da je bil skupen naklep za storitev kaznivega dejanja sam po sebi zadosten pogoj, ki – če je izpolnjen – omogoči, da se tudi različna dejanja šteje kot „ista dejanja“ v smislu člena 54 KISS.
- ³⁸ Ker Sodišče ni podalo takega odgovora na prvo vprašanje, na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- ³⁹ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladaми držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg), je treba razlagati tako, da:

- **je upošteveno merilo za uporabo omenjenega člena merilo istovetnosti dejanj v smislu obstoja celote med seboj neločljivo povezanih dejanj, ne glede na pravno kvalifikacijo teh dejanj ali pravno zavarovani interes;**
- **se različna dejanja, ki zajemajo med drugim po eni strani hrambo denarnih zneskov, ki izvirajo iz trgovanja s prepovedanimi drogami, v državi pogodbenici in po drugi strani razpečevanje tako pridobljenega denarja po menjalnicah v drugi državi pogodbenici, ne morejo šteti za „ista dejanja“ v smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma le zaradi tega, ker pristojni nacionalni organ ugotovi, da ta dejanja povezuje isti naklep za storitev kaznivega dejanja;**
- **ta nacionalni organ mora presoditi, ali je stopnja istovetnosti in povezanosti med vsemi primerljivimi okoliščinami taka, da je mogoče glede na zgoraj navedeno upošteveno merilo ugotoviti, da gre za „ista dejanja“ v smislu člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma.**

Podpisi